

Mgr. Iveta Marčeková

(63). Výzorom veselá, milá a ako osoba ešte milšia. Pani učiteľka tvorivej dramatiky, plná kreativity a zábavy, a to bol aj dôvod, prečo som si p. učiteľku vybrala na moje interview. Rozhovor vás určite zaujme

P. učiteľka, aké je vaše motto?

I.M.: Moje životné motto je: „Nikdy nerob druhým to, čo nechceš, aby robili tebe.“ Keby som to tak preniesla do toho študentského života a možno k vzťahom ku študentom: „A veď to cháp, aj ty si chodila do školy.“

Aký je rozdiel medzi terajším školstvom a školstvom, keď ste chodili do školy vy ?

I.M.: Keď som chodila do základnej školy, tak sme mali možnosť napísať do prihlášky dve stredné školy.

Nakoniec som si vybrala gymnázium, aj keď môj prvotný zámer bola umelecká škola. Talentové skúšky som urobila, ale pre veľký záujem som sa tam nedostala.

K vyučujúcim sme určite mali iný vzťah, ako to vnímam teraz. Brali sme ich ako authority a mali sme pred nimi rešpekt. Väčšina učiteľov bola skôr neprístupná. Keď prišiel učiteľ do triedy, tak bolo ticho (zvlášť, keď vytiahol notes...). Nespomínam si, že by sme sa cez hodinu pýtali na toaletu. Asi nám to bolo aj trápne, keďže sme boli zmiešaná trieda. Fľaša s vodou na lavici, jedlo, taška inde ako „pekne zavesená“... a mobily sa neriešili, lebo ešte neboli ☺. Teraz vzťah medzi učiteľom a žiakom vnímam ako kamarátsky, partnerský.

Kreslíte aj doteraz?

I.M.: Nie, nekreslím. Skôr inklinujem k dekoratívnym a manuálnym výtvarným prácam. Niekedy som sa nadchla prácou žiakov na hodine a pridala som k nim. Učila som vtedy hlavne výtvarnú výchovu.

Ešte ako učiteľka na pedagogickej škole, som sa pohrávala s myšlienkou venovať sa módnemu návrhárstvu. Podmienkou tohto štúdia bol výučný list v odbore krajčírstvo. Na príslušnej „učňovke“ som aj začala študovať podľa individuálneho plánu, lenže po prvom ročníku pribudla prax, ktorá sa už študovať individuálne nedala, a to bol neslávny koniec môjho učňovského štúdia. Neodradilo ma to a naďalej sa tomu venujem vo voľnom čase. Moje modely boli vybrané do celoštátnej prehliadky módného časopisu Anne Burda a ostatné som prezentovala na výstave v Martine. Stále ma baví práca s textilom a maľba na textil. Z čisto umeleckých druhov ma najviac bavila grafika.

Aký predmet vám v škole nešiel?

I.M.: Na gymnázium ma asi najmenej bavil dejepis, lebo ten sa bolo treba učiť. Oproti tomu prírodovedné predmety, kde sa dalo všetko vysvetliť a dokázať, tie ma zaujímali. Bola tam treba logika. Bola som študijný typ, tak nemôžem povedať, že by mi niečo vyslovene nešlo. Čo mi nešlo, to som sa naučila. Veľmi ma bavila biológia. Tam som mohla spojiť vedomosti s výtvarným talentom. Zvlášť na „praktikách“, kde sa veľa kreslilo. Moje zošity ukazovala vyučujúca ako vzor. Aj vďaka tomu som nemala problém s množstvom kamarátov...☺

Modely

Prečo ste si teda vybrali toto povolanie?

I.M.: Zvíťazil vzťah ku kresleniu, ale cesta k môjmu povolaniu nebola priamočiara. Ocko pracoval na pedagogickej fakulte, takže to pedagogické smerovanie ovplyvnili asi rodičia. Možno keby som sa druhýkrát narodila, bola by som lekárkou.

Má vo vašom živote miesto aj náboženstvo?

I.M.: Som pokrstená a v rodine som dostala zodpovednú kresťanskú výchovu. Na základnej škole som chodila na náboženstvo, aj keď som s tým neskôr mala problém. V posudku som mala napísané: „Chodila na náboženskú výchovu“. Na pedagogickú fakultu som sa dostala až na odvolanie, lebo viera u socialistického učiteľa bola príťažou. Učiteľ mal propagovať socialistické myšlienky.

Do kostola chodím sporadicky, ale skôr je to viera v niečo alebo niekoho, na koho sa v ťažkých situáciách obraciam.

Aký typ hudby máte radi?

I.M.: Veľmi blízko som mala k slovenskej skupine TEAM a v podstate sme spolu vyrastali. Beatles, Pink Floyd, Jean-Michel Jarre, český Blue Effect...Rap mi vadí, ale nie všetok, napríklad Rytmusa neznám.

Máte zaujímavú príhodu, ktorá sa vám stala v našej škole?

I.M.: Prišli sme tu viaceré, nové začínajúce kolegyně hned po vysokej škole. Chodili sme na letné aktivity so žiačkami. Z jednej takejto mám stresujúci zážitok - v mliekarňach v Prahe. Celé dva týždne boli super - ubytovanie na internáte, veľkomestský aj nočný život, diskotéky aj brigáda pri výrobe nanukov. Posledný deň sme sa balili a tešili na odchod domov. Keď sme mali odchádzať z internátu, tak sme zistili, že jedna žiačka chýba. Ostatné „držali bobríka mlčanlivosti“ a my, s kolegynou Krelovou, sme prepadali panike a zúfalstvu. Na stanici už ani ostatným dievčatám nebolo všetko jedno a povedali, čo vedeli – mala sa stretnúť s nejakým priekupníkom na Karlovom moste, lebo jej sľúbil slnečné okuliare! To nás vôbec neukľudnilo, skôr naopak. Žiačky stále nebolo a vlak mal už odchod. My sme zvažovali, čo robiť, ktorá pôjde so žiačkami domov, ktorá zostane v Prahe a ako to vyrieši. Na stanici boli ústretoví a vlak sa nám podarilo zdržať o 10 minút. V poslednej minúte vybehla na nástupište zadýchaná upotená tuláčka aj s okuliarmi a naskočila do vlaku. Tie kamene, ktoré nám odpadli zo srdca asi zatriasli až Hradčanmi ☺. Ešte v Trenčíne som mala na chrbte studený pot a za sebou tvrdú skúšku zodpovednosti.

Už ako triednej učiteľke sa nám na konci školského roka stratila triedna kniha. Bolo treba uzatvárať dochádzku a ospravedlňovať vymeškané hodiny. Samozrejme, aj v tejto triede sa našli žiačky, ktoré to s dochádzkou do školy nemysleli vážne. Dalo sa predpokladať, že za stratou bude niektorá z nich. Ale ktorá? Po viac ako týždni sa triedna kniha našla! Na toalete v nádržke s vodou! Bola som rada, že sa našla, ale po pobyte vo vode ju bolo treba prepísať. Nevie, či moje zúfalstvo, tlak spolužiačok alebo svedomie primälo vinníčku priznať sa. Vyslúžila si za to trojku zo správania. Od vylúčenia zo školy ju zachránilo len priznanie a úprimná ľútosť.

S ktorými učiteľmi na tejto škole ste chodili na vysokú školu?

I.M.: S pánom profesorom Thomkom, s pani profesorkami Kamarýtovou, Kluskovou, s ktorou som sedávala na prednáškach zo slovenčiny a s p. profesorkou Pavelcovou som chodila na strednú školu.

Ďakujem za poskytnutie rozhovoru a spoluprácu pani učiteľke Mgr. I. Marčekovej.

Chiara Bogáňová z 2.B

Práca na hodine so žiačkami

